

Podstawa programowa nauczania religii ewangelickiej

dla przedszkola, oddziału przedszkolnego w szkole podstawowej
oraz innych form wychowania przedszkolnego,

dla szkoły podstawowej,

dla szkół ponadpodstawowych

oraz

dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną
w stopniu umiarkowanym lub znacznym
w szkole podstawowej i w szkołach ponadpodstawowych

Wstęp

Ustawą z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe – została wprowadzona kolejna reforma polskiego szkolnictwa. Od 1 września 2017 r. na system edukacji składa się ośmioletnia szkoła podstawowa, czteroletnie liceum ogólnokształcące, pięcioletnie technikum oraz trzyletnia szkoła branżowa pierwszego stopnia i dwuletnia szkoła branżowa drugiego stopnia.

W ustawie Prawo oświatowe czytamy:

Szkoła winna zapewnić każdemu uczniowi warunki niezbędne do jego rozwoju, przygotować do wypełniania obowiązków rodzinnych i obywatelskich (...) System oświaty zapewnia w szczególności realizację prawa każdego obywatela Rzeczypospolitej Polskiej do kształcenia się oraz prawa dzieci i młodzieży do wychowania i opieki, odpowiednich do wieku i osiągniętego rozwoju; wspomaganie przez szkołę wychowawczej roli rodziny; wychowanie rozumiane jako wspieranie rozwoju ku pełnej dojrzałości w sferze fizycznej, intelektualnej, duchowej i społecznej, wzmacnianie i uzupełnianie przez działania z zakresu profilaktyki dzieci i młodzieży.

Od roku szkolnego 2017/18 zaczęła obowiązywać nowa podstawa programowa wychowania przedszkolnego oraz podstawa programowa kształcenia ogólnego.

W nowej podstawie programowej kształcenia ogólnego wyszczególniono zadania szkoły, takie jak: wzmacnianie poczucia tożsamości narodowej, przywiązania do historii i tradycji narodowych, przygotowanie i zachęcanie do podejmowania działań na rzecz środowiska szkolnego i lokalnego, w tym do angażowania się w wolontariat: *Szkoła dba o wychowanie dzieci i młodzieży w duchu akceptacji i szacunku dla drugiego człowieka, kształtuje postawę szacunku dla środowiska przyrodniczego, w tym upowszechnia wiedzę o zasadach zrównoważonego rozwoju, motywuje do działań na rzecz ochrony środowiska oraz rozwija zainteresowanie ekologią.*

W nowej podstawie programowej wskazano również na wzmocnienie wychowawczej i profilaktycznej funkcji szkoły poprzez szersze uwzględnienie w podstawie programowej zadań wychowawczo-profilaktycznych.

Opracowując, zgodnie z wytycznymi Ministerstwa Edukacji Narodowej, nową podstawę programową do religii ewangelickiej dla przedszkola, szkoły podstawowej i szkół ponadpodstawowych oraz dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym dostosowano ją do nowych wymogów edukacyjnych. Nowa podstawa programowa religii ewangelickiej została sformułowana w języku wymagań, a treści zostały zaktualizowane.

Treść podstawy została podzielona na następujące etapy edukacyjne:

- przedszkole;
- szkoła podstawowa: I etap edukacyjny – klasy I – III;
II etap edukacyjny – klasy IV – VIII;
- szkoły ponadpodstawowe – III etap edukacyjny.

Nowa podstawa programowa religii zwraca uwagę na rolę wychowawczą na każdym zajęciach, stąd oprócz celów ogólnych nauczania zostały w niej zawarte cele wychowawcze. Ważnym elementem nauczania i wychowania są działania uwalniające uczniów na drugiego człowieka, rozwijanie refleksyjności i wrażliwości aksjologicznej ucznia (moralnej, etycznej, poznawczej i religijnej) oraz kształtowanie postawy szacunku, otwartości, współdziałania, odpowiedzialności i tolerancji.

Autorami nowej podstawy programowej nauczania religii ewangelickiej

- dla przedszkola i szkoły podstawowej są:
 - Ewa Below (diakon, nauczyciel dyplomowany, doradca metodyczny, Generalny Wizytator Nauczania Kościelnego, katecheta),
 - Tomasz Bujok (ksiądz, nauczyciel dyplomowany, proboszcz pomocniczy, wizytator diecezjalny nauczania kościelnego, katecheta),
 - Elżbieta Byrtek (starszy wykładowca w Katedrze Pedagogiki Religii i Kultury na Wydziale Pedagogicznym Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie, nauczyciel dyplomowany, katecheta),
 - Marek Twardzik (ksiądz, proboszcz, katecheta),
 - Anna Wantulok (nauczyciel dyplomowany, katecheta, członek Rady Synodalnej Kościoła Ewangelicko – Augsburgskiego);
- dla szkół ponadpodstawowych są:
 - Mirosław Czyż (ksiądz, nauczyciel dyplomowany, proboszcz, katecheta),
 - bp Adrian Korczago (dr teologii, kierownik Katedry Ewangelickiej Teologii Praktycznej Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie, biskup Diecezji Cieszyńskiej Kościoła Ewangelicko – Augsburgskiego w RP);
- dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym jest:
 - Janina Boruta (mgr teologii, oligofrenopedagog, katecheta).

Nowa *Podstawa programowa nauczania religii ewangelickiej* została przyjęta stosownymi uchwałami przez trzy Kościoły ewangelickie: Kościół Ewangelicko – Augsburgski, Kościół Ewangelicko – Metodystyczny i Kościół Ewangelicko – Reformowany w 2017 roku.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami oświatowymi *Podstawa programowa nauczania religii ewangelickiej* została przekazana do wiadomości Ministerstwa Edukacji Narodowej w październiku 2017 r.

diakon Ewa Below
Generalny Wizytator Nauczania Kościelnego
Kościoła Ewangelicko – Augsburgskiego

Wprowadzenie

W myśl art. 53 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 12 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (z późniejszymi zmianami), art. 15 ustawy z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko – Augsburgskiego w Rzeczypospolitej Polskiej, art. 9 ustawy z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko – Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej, art. 13 ustawy z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko – Metodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiących o możliwości prowadzenia konfesyjnego nauczania religii w ramach systemu oświaty publicznej, zgodnie z par. 4 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 kwietnia 1992 r. w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w szkołach (z późniejszymi zmianami) stanowiącym, że nauczanie religii odbywa się na podstawie programów opracowanych i zatwierdzonych przez właściwe władze zwierzchnie Kościołów, i innych związków wyznaniowych, i przedstawionych Ministrowi Edukacji Narodowej do wiadomości, a zarazem respektując wyzwania dydaktyczne, przed którymi zostają postawieni nauczyciele religii jako osoby podlegające jednocześnie jurysdykcji kościelnej i oświatowej, Kościół Ewangelicko – Augsburgski w Rzeczypospolitej Polskiej, Kościół Ewangelicko – Reformowany w Rzeczypospolitej Polskiej oraz Kościół Ewangelicko – Metodystyczny w Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej Kościołami ewangelickimi, przyjmują podstawę programową nauczania religii ewangelickiej w szkole publicznej, wyznaczając przesłanki dla konstruowania programów i realizacji procesu dydaktycznego.

Kościoły ewangelickie, przestrzegając gwarancji wolności sumienia i wyznania, odwołują się do idei współodpowiedzialności rodziny, państwa i Kościoła za wychowanie młodego pokolenia. Nauczanie religii ewangelickiej w szkole publicznej traktują więc zarówno jako formę działalności katechetycznej i kościelnej, jak i edukacji służącej wszechstronnemu rozwojowi ucznia. Realizując przyznany prawem oświatowym mandat do samodzielnego opracowania treści i celów edukacji religijnej, Kościoły ewangelickie uwzględniają w równym stopniu przesłanki teologiczne i pedagogiczne, dostrzegając korelację pomiędzy podstawą programową kształcenia ogólnego a podstawą programową nauczania religii ewangelickiej. Celami ogólnymi nauczania religii ewangelickiej, wyznaczającymi edukację na wszystkich etapach są:

- uwrażliwienie na obecność Boga w świecie,
- uwrażliwienie na obecność drugiego człowieka w świecie,
- odnowa życia człowieka przez konfrontowanie go ze świadectwami wiary,
- kształtowanie tożsamości chrześcijańskiej i wyznaniowej.

PODSTAWA PROGRAMOWA NAUCZANIA RELIGII EWANGELICKIEJ

dla przedszkola, oddziału przedszkolnego w szkole podstawowej oraz innych form wychowania przedszkolnego

Celem ogólnym nauczania religii w przedszkolu jest:

- A. Budowanie dziecięcej wiary opartej na Chrście Świątym i poznaniu Stwórcy.
- B. Wprowadzenie dzieci w świat biblijny poprzez poznawanie historii ze Starego i Nowego Testamentu.
- C. Kształtowanie u dzieci poczucia tożsamości religijnej poprzez przybliżenie znaczenia obchodzonych świąt kościelnych.
- D. Wspieranie dzieci w nawiązywaniu osobistego kontaktu z Bogiem poprzez modlitwę i udział w nabożeństwach.
- E. Rozwijanie postawy moralno-społecznej poprzez omówienie znaczenia Bożych przykazań.

Cele szczegółowe kształcenia i wychowania

Dziecko kończące przedszkole i rozpoczynające naukę w szkole podstawowej:

1. umie powiedzieć, że jest ewangelikiem;
2. wie, że Bóg jest naszym Ojcem;
3. poznało biblijny obraz stworzenia świata;
4. poznało wybrane postacie ze Starego Testamentu;
5. rozumie, co to znaczy być posłusznym;
6. używa słów: proszę, dziękuję, przepraszam;
7. szanuje inne dzieci i dorosłych;
8. jest życzliwe dla innych;
9. wie, że pracowitość zostanie nagrodzona;
10. wymienia symbole adwentu;
11. zna nowotestamentową historię narodzenia Jezusa;
12. wie, że w Boże Narodzenie świętujemy urodziny Jezusa;
13. wie, że Jezus kocha dzieci;
14. umie opowiedzieć, jak Pan Jezus pomagał innym ludziom;
15. poznało historię ukrzyżowania i zmartwychwstania Jezusa;
16. wie, że Jezus umarł na krzyżu za nasze grzechy;
17. rozróżnia dobre i złe zachowanie;
18. wie, że należy przeprosić za swoje grzechy;
19. wie, że Jezus żyje i jest zawsze z nami;
20. wie, że Jezus pociesza smutnych;
21. wie, że jest jeden Bóg;
22. nie wypowiada bez potrzeby imienia Boga;
23. wie, że kościół to dom Boży;
24. stosuje poznane zasady zachowania się w kościele;
25. wie, że rodzice są ważni;
26. szanuje rzeczy innych dzieci i swoje;
27. stara się być prawdomównie;
28. umie właściwie i bezpiecznie zachować się w grupie;
29. dziękuje Bogu w modlitwie.

PODSTAWA PROGRAMOWA NAUCZANIA RELIGII EWANGELICKIEJ

dla szkoły podstawowej

I etap edukacyjny – klasy I- III

Cele kształcenia i wychowania – wymagania ogólne

- A. Rozbudzenie wrażliwości religijnej.
- B. Rozbudzenie zainteresowania Biblią i jej przesłaniem – Ewangelią o Jezusie Chrystusie.
- C. Kształtowanie umiejętności wyrażania i komunikowania własnej wiary.
- D. Rozwijanie poczucia przynależności do wspólnoty Kościoła.
- E. Kształtowanie poczucia szacunku i odpowiedzialności wobec siebie i innych.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

I Powołanie dzieci

Uczeń:

1. podaje treść prawd: Bóg mnie zna i kocha, Jezus zaprasza i błogosławi dzieci;
2. wie, że modlitwa to rozmowa z Bogiem;
3. stwierdza: zostałem ochrzczony.

II Piękno i różnorodność stworzenia

Uczeń:

1. pamięta opowiadanie o stworzeniu;
2. wymienia przykłady bogactwa stworzenia;
3. opowiada, za co może dziękować Bogu;
4. wie, jakie znaczenie ma Biblia w Kościele ewangelickim.

III Bóg obecny w stworzeniu

Uczeń:

1. opowiada o życiu Adama i Ewy;
2. wie, że grzech to nieposłuszeństwo wobec Boga;
3. wymienia przykłady Bożej miłości i pomocy;
4. opowiada historię potopu w czasach Noego.

IV Adwentowa i bożonarodzeniowa radość

Uczeń:

1. opowiada o adwentowych i bożonarodzeniowych zwyczajach i symbolach;
2. przedstawia historię narodzenia Jezusa;
3. pamięta, że Anioł Pański zwiastował pasterzom radość;
4. wie, że Boże Narodzenie to święta radości.

V Słuchamy Pana Jezusa

Uczeń:

1. pamięta, że Bóg kocha świat i zesłał swego Syna na ziemię;
2. opowiada o powołaniu uczniów;
3. wie, że Jezus troszczy się o samotnych, zagubionych i zalekzionych;
4. wymienia cuda, których dokonał Jezus.

VI Piotr przeżywa drogę Jezusa na krzyż i Jego zmartwychwstanie

Uczeń:

1. opowiada, o tym co przeżył Szymon Piotr jako uczeń Jezusa;
2. zna słowa Jezusa: *Błogosławieni, którzy nie widzieli a uwierzyli*;
3. opowiada o wydarzeniach Zielonych Świąt.

VII Zaufanie Bogu daje odwagę i siłę do życia

Uczeń:

1. opowiada o życiu Abrahama i Sary;
2. wymienia Boże obietnice złożone Abrahamowi;
3. wie, że warto wytrwale modlić się.

VIII Świątowanie w Kościele

Uczeń:

1. podaje znaczenie słowa „kościół”;
2. opisuje flagę i symbol Kościoła Ewangelicko – Augsburskiego;
3. opisuje kościół, do którego uczęszcza oraz wymienia reguły zachowania się w kościele;
4. wie, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Jezusa.

IX Rodzina darem Boga

Uczeń:

1. opowiada o swojej rodzinie i o własnym chrzcie;
2. opowiada wybrane historie biblijnych rodzin, którym Bóg pomagał;
3. podaje przykłady, w jaki sposób Bóg troszczy się o nasze rodziny.

X Potrzebujemy otaczającego świata

Uczeń:

1. opowiada o zwyczajach związanych z Dziękczynnym Świętem Żniw;
2. zna modlitwę stołową;
3. wie, że należy troszczyć się o otaczająca nas przyrodę, którą nas obdarza Bóg.

XI Potrzebujemy Kościoła

Uczeń:

1. wie, kim był Marcin Luter;
2. wie, że Biblia to Słowo Boże;
3. podaje nazwę swojego Kościoła i wie, że chrześcijanie mogą w różny sposób wyrażać swoją wiarę.

XII Potrzebujemy Zbawiciela

Uczeń:

1. opowiada historię życia Jana Chrzciciela;
2. podaje najważniejsze fakty dotyczące narodzin i dzieciństwa Jezusa;
3. wymienia biblijne postacie, które oczekiwały na Zbawiciela;
4. zna słowa wybranych kolęd.

XIII Doświadczamy pomocy Zbawiciela

Uczeń:

1. opowiada o kuszeniu Jezusa;
2. opowiada historię o powołaniu uczniów;
3. podaje przykłady cudów, których dokonał Jezus.

XIV Zbawiciel darem Boga

Uczeń:

1. wymienia wydarzenia związane z męką i śmiercią Jezusa;
2. wie, jakie znaczenie ma Sakrament Komunii Świętej;
3. opowiada o spotkaniach ze zmartwychwstałym Jezusem;
4. opowiada o wydarzeniach dotyczących Wniebowstąpienia i Zesłania Ducha Świętego;
5. podaje, kiedy i jak powstał Kościół.

XV Jezus zaprasza wszystkich ludzi

Uczeń:

1. wyjaśnia czym jest modlitwa;
2. umie na pamięć słowa modlitwy *Ojcze nasz*;
3. opowiada historie biblijne, w których Jezus zaprasza do modlitwy, ofiarności, nowego narodzenia.

XVI Ślady Bożej miłości

Uczeń:

1. wymienia ślady działania Boga i człowieka w świecie;
2. umie Psalm 23,1-3;
3. zna modlitwy stołowe.

XVII Jezus darem miłości Boga

Uczeń:

1. opowiada historię chrztu Jezusa w Jordanie;
2. wie, jak ważna jest wiara w życiu człowieka;
3. wie, że słowa „*Ja jestem chlebem żywota; Ja jestem światłością świata; Ja jestem drzwiami; Ja jestem drogą; Ja jestem prawdą; Ja jestem dobrym pasterzem*” odnoszą się do Jezusa.

XVIII Przyszłość w Bożych rękach

Uczeń:

1. opowiada historię o wieży Babel;
2. opowiada o tym, co wzbudza w nim lęki i niepokoje;
3. zna wybrane podobieństwa Jezusa.

XIX Wspólnie odkrywamy światło

Uczeń:

1. opowiada historię o zwiastowaniu Marii oraz o mędrcach, Symeonie i Annie;
2. podaje autorów czterech Ewangelii;
3. wie, że apostoł Paweł był misjonarzem.

XX Zaproszenie do rozmowy z Bogiem

Uczeń:

1. opowiada historię o Marii i Marcie;
2. wymienia prośby modlitwy *Ojcze nasz*.

XXI Bóg jest miłością

Uczeń:

1. wymienia kolejne dni Wielkiego Tygodnia i wydarzenia z nimi związane;
2. uzupełnia teksty dotyczące zmartwychwstania Jezusa;
3. wie czym jest modlitwa spowiednia i Sakrament Komunii Świętej.

XXII Życie z błogosławieństwem Boga

Uczeń:

1. opowiada o wydarzeniach z życia Sary i Abrahama;
2. wymienia powody rozstania Jakuba z Ezawem;
3. podaje znaczenie imienia „Izrael”.

Uczeń po klasie III zna pieśni:

1. Bóg jest miłością, ŚE nr 778;
2. Czytaj Biblię, *Najpiękniejsze o Jezusie*, TE nr 7;
3. Czy chcesz wiedzieć, ŚE 116,1;
4. Miłość Twa, *Najpiękniejsze o Jezusie*, TE nr 22;
5. Pod Twą obronę; ŚE nr 314,1;
6. Pan kiedyś stanął nad brzegiem, ŚE nr 746,1;
7. Srebra i złota mi brak, *Chwalmy Pana* nr 117;
8. Słowo Twoje, ŚE nr 346;
9. Warownym grodem, ŚE nr 265,1;
10. Wszystko Tobie dziś oddaję, ŚE nr 769;
11. Za Jezusem chętnie powędruję, ŚE nr 773;
12. Za rękę weź mnie Panie, ŚE nr 713,1-3;
13. Kolędy – do wyboru przez katechetę.

PODSTAWA PROGRAMOWA NAUCZANIA RELIGII EWANGELICKIEJ

dla szkoły podstawowej

II etap edukacyjny – klasa IV - VIII

Cele kształcenia i wychowania - wymagania ogólne

A. Rozbudzenie religijnej wrażliwości

Uczeń zwraca się w modlitwie do Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego, zna modlitwy okolicznościowe; zna bohaterów wiary, którzy są dla niego przykładem w codziennym życiu; zna podstawowe pojęcia biblijne.

B. Rozbudzenie zainteresowania Biblią i jej przesłaniem

Uczeń posługuje się Biblią odnajdując w niej poznane historie Starego i Nowego Testamentu; wie, że Słowo Boże powstało z natchnienia Ducha Świętego; potrafi interpretować wybrane teksty biblijne; poznaje, że Nowy Testament jest świadectwem o zbawieniu w Jezusie Chrystusie.

C. Kształtowanie umiejętności wyrażania i komunikowania własnej wiary

Uczeń czyta ze zrozumieniem wskazane teksty biblijne; wyraża i komunikuje przeżywaną wiarę; zna podstawowe wersety biblijne i pieśni, które są dla niego drogowskazem; omawia konkretne zagadnienia życiowe z perspektywy wiary i etosu chrześcijańskiego.

D. Rozwijanie poczucia przynależności do wspólnoty Kościoła

Uczeń zna zasady wiary, strukturę i działalność Kościołów ewangelickich oraz ważne informacje dotyczące życia reformatorów; poznaje swoją parafię; wymienia nazwy innych Kościołów chrześcijańskich i podstawowe różnice wyznaniowe.

E. Kształtowanie poczucia szacunku i odpowiedzialności wobec siebie i innych

Uczeń zna postacie biblijne, które są dla niego wzorem do naśladowania; zna treść przykazań Bożych oraz rozumie znaczenie Dekalogu; szanuje drugiego człowieka; dostrzega konieczność stawiania w obronie innych.

Treści nauczania - wymagania szczegółowe

I Bóg realizuje swoje zamierzenia

Uczeń:

1. opowiada o życiu Józefa;
2. wie, że Bóg opiekuje się człowiekiem;
3. wyjaśnia, na czym polega szacunek do drugiego człowieka.

II Pytanie o śmierć

Uczeń:

1. wymienia kolejne etapy życia człowieka;
2. wie, że śmierć jest nieunikniona;
3. zna podobieństwo o bogaczu i Łazarzu;
4. potrafi powiedzieć, co w Biblii napisane jest o życiu wiecznym.

III Jezus jest naszą nadzieją

Uczeń:

1. wyjaśnia, czym jest błogosławieństwo;
2. wie, że Jezus pomaga cierpiącym i smutnym;
3. opowiada podobieństwo o miłosiernym Samarytaninie;
4. podaje przykłady działań diakonijnych.

IV Propagowanie pokoju

Uczeń:

1. podaje, czym charakteryzuje się czas adwentu;
2. zna wybrane proroctwa o Jezusie;
3. wie, że Jezus jest Księciem Pokoju;

V Prowadzenie do wolności

Uczeń:

1. opowiada historię o życiu Mojżesza;
2. podaje kolejne etapy wędrówki narodu izraelskiego przez pustynię;
3. wyjaśnia, w jaki sposób Bóg prowadził lud izraelski do Ziemi Obiecanej.

VI Życ przykazaniami

Uczeń:

1. wyjaśnia, co to jest przymierze;
2. opowiada historię nadania przykazań;
3. zna treść Bożych przykazań.

VII W bliskości Boga

Uczeń:

1. wymienia poszczególne święta roku kościelnego;
2. wie, jak wygląda strój duchownego i wystrój kościoła;
3. opowiada historię przybycia Izraelitów do Ziemi Obiecanej.

VIII Wzrastanie w wierze – okres sędziów

Uczeń:

1. wyjaśnia, kim był sędzia w czasach biblijnych;
2. opowiada, jak Bóg troszczy się o Deborę, Gedeona, Samsona, Rut, Samuela, Heliego;
3. podaje przykłady, na czym polega troska o innych.

IX Wzrastanie w wierze – okres Reformacji

Uczeń:

1. wymienia przyczyny Reformacji;
2. opowiada o życiu i działalności ks. Marcina Lutra lub innego reformatora;
3. wymienia podstawowe zasady Reformacji;
4. wie, co łączy chrześcijan;
5. wymienia różnice wyznaniowe
6. wymienia inne religie.

X Wzrastanie w odpowiedzialności – okres królów

Uczeń:

1. omawia ważne wydarzenia z życia królów izraelskich: Saula, Dawida i Salomona;
2. wyjaśnia znaczenie pokuty;
3. wie, jak wyglądała świątynia Salomona;
4. wymienia starotestamentowe proroctwa o Mesjaszu.

XI Wzrastanie w nadziei – prorocy

Uczeń:

1. wyjaśnia, kim był prorok i wymienia imiona wielkich i małych proroków;
2. pokazuje na mapie podział Izraela na Państwo Północne i Południowe;
3. omawia ważne wydarzenia z życia wybranych proroków: Eliasza, Elizeusza, Jonasza i Daniela;
4. wie, że Bóg nigdy nie opuszcza wierzącego.

XII Wyjątkowość Biblii

Uczeń:

1. podaje podstawowe wiadomości o powstawaniu ksiąg biblijnych;
2. umie znaleźć poszczególne księgi i wskazane wersety w Biblii;
3. wyjaśnia, jak należy czytać Biblię;
4. wymienia, czego Biblia uczy o Słowie Bożym;
5. umie wymienić atrybuty Boga Ojca.

XIII Bóg przez Jezusa bliższy człowiekowi

Uczeń:

1. zna treść wybranych historii biblijnych, w których Jezus uczy o miłości, dobroci i miłosierdziu.

XIV Podobieństwa o Królestwie Bożym

Uczeń:

1. podaje definicję Królestwa Bożego;
2. wymienia wybrane podobieństwa o Królestwie Bożym.

XV Lud Boży Starego Testamentu

Uczeń:

1. omawia zadania wybranych wielkich i małych proroków;
2. dostrzega potrzebę poświęcenia się dla innych na przykładzie Estery;

3. wie, że w cierpieniu ważne jest zaufanie Bogu na przykładzie Hioba;
4. wymienia księgi mądrościowe Starego Testamentu.

XVI Wyznanie Kościoła

Uczeń:

1. zna podział wyznania wiary na trzy artykuły;
2. wie, co oznacza, że Bóg jest stwórcą;
3. wie, kim jest Jezus Chrystus na podstawie drugiego artykułu wiary;
4. opowiada o Królestwie Bożym na podstawie poznanych przypowieści;
5. wie, kim jest Duch Święty na podstawie trzeciego artykułu wiary.

XVII Pierwsze lata Kościoła chrześcijańskiego

Uczeń:

1. omawia cechy życia pierwszego Kościoła;
2. opowiada historię powołania diakonów i ich zadania;
3. przedstawia działalność apostołów: Piotra i Pawła.

XVIII Chrześcijaństwo w Cesarstwie Rzymskim

Uczeń:

1. najważniejsze wydarzenia z dziejów chrześcijaństwa od przybycia apostoła Pawła do Rzymu do momentu ustanowienia chrześcijaństwa religią panującą;
2. wymienia autorów listów w Nowym Testamencie;
3. wie, że budowanie wiary następuje poprzez czytanie i wypełnianie Słowa Bożego.

XIX Kościół ewangelicki w Polsce

Uczeń:

1. wymienia kilku znaczących dla naszego kraju ewangelików;
2. podaje podstawowe informacje na temat Kościoła luterńskiego lub reformowanego, lub metodystycznego w Polsce, swojej diecezji i parafii;
3. wyjaśnia znaczenie słowa *ekumenia*.

XX Powołani do życia

Uczeń:

1. wie, co to znaczy być chrześcijaninem w Kościele i w świecie;
2. wie, jak z godnością odnosić się do drugiego człowieka;
3. zna pojęcia: grzech, sprawiedliwość Boża, usprawiedliwienie.

XXI Wspólnota parafii

Uczeń:

1. wyjaśnia, czym jest: Chrzest Święty, Komunia Święta, konfirmacja, parafia, powszechne kapłaństwo;
2. wymienia kolejne części nabożeństwa;
3. wie, z jakich części składa się *Śpiewnik ewangelicki*;
4. opowiada o życiu swojej parafii;
5. zbiera informacje oraz poznaje różne formy pracy młodzieżowej w parafii, diecezji i Kościele.

XXII Księga nad księgami

Uczeń:

1. wyjaśnia pojęcia: Biblia, kanon, *sola Scriptura*;
2. wymienia księgi biblijne;
2. wymienia przekłady Biblii na język polski.

XXIII Świadectwo wiary Kościoła

Uczeń:

1. wyjaśnia, co to znaczy być powołanym;
2. wymienia historie biblijne, których bohaterami są młodzi ludzie;
3. wyjaśnia różne znaczenia słowa *kościół*;
4. potrafi wyjaśnić, co to znaczy, że Kościół jest: *święty, jeden, powszechny i apostołski*;
5. zna stałe i zmienne święta roku kościelnego oraz omawia ich znaczenie;
6. zna części *Małego katechizmu* lub *Katechizmu heidelberskiego*;
7. wymienia *Księgi wyznaniowe Kościoła luterńskiego* lub *reformowanego*, lub *metodystycznego*;
8. podaje przykłady biblijnych modlitw;
9. wymienia części *Modlitwy Pańskiej* i je omawia;

10. zna Boże przykazania z objaśnieniami ks. Marcina Lutra lub objaśnieniami danej konfesji oraz przedstawia ich aktualne znaczenie;
11. charakteryzuje liturgiczne zmiany w poszczególnych okresach roku kościelnego;
12. omawia wydarzenia Wielkiego Tygodnia, Wielkanocy, Wniebowstąpienia Pańskiego i Zesłania Ducha Świętego;
13. omawia znaczenie sakramentów oraz zna teksty biblijne odnoszące się do nich;
14. umie modlić się w spowiedni;
15. omawia znaczenie konfirmacji.

XXIV Z chrześcijaństwem przez wieki

Uczeń:

1. przedstawia początki i rozwój chrześcijaństwa;
2. omawia życie religijne Kościoła w średniowieczu;
3. wymienia poprzedników Reformacji;
4. przedstawia życie i działalność ks. Marcina Lutra i innych reformatorów;
5. omawia zasady Reformacji;
6. przedstawia najważniejsze wydarzenia związane z Reformacją i kontrreformacją w Europie.

XXV Wezwani do wiary

Uczeń:

1. opowiada o wierze wybranych postaci biblijnych oraz odnosi je do współczesnego życia człowieka;
2. zna I artykuł wiary oraz biblijny opis stworzenia świata;
3. omawia atrybuty Boga i przykłady Bożej opatrności;
4. zna II artykuł wiary i omawia biblijne wydarzenia świadczące o boskości oraz człowieczeństwie Jezusa;
5. zna III artykuł wiary i przedstawia znaczenie Ducha Świętego oraz wymienia owoce Jego działania;
6. omawia pojęcia: społeczność świętych i ekumenizm.

Uczeń po klasie VIII zna pieśni:

1. Będziesz miłował Pana, ŚE nr 822;
2. Boże, coś Polskę, ŚE nr 837;
3. Boże wielki, ŚE nr 369,1;
4. Brońże Panie, ŚE nr 290;
5. By być jak Jezus, ŚE nr 718;
6. Chrystus Pan wstał, ŚE nr 173;
7. Czego chcesz od nas, Panie, ŚE nr 248,1-4;
8. Gdy Pan jest ze mną, nie lękam się, *Chwalmy Pana* nr 116
9. Imię Jezus, ŚE nr 787,1;
10. Królu mój, Królu chwały, ŚE nr 802,1;
11. Miłość czynem jest, ŚE nr 829;
12. O głowo, coś zraniona, ŚE nr 142,1.7;
13. Pan jest pasterzem moim, ŚE nr 814;
14. Panie, połącz nas, ŚE nr 308;
15. Słowo Twoje jest, ŚE nr 125;
16. To przykazanie Ja dziś, ŚE nr 833;
17. Toruj, Jezu, sam, ŚE nr 758,1;
18. Warownym grodem, ŚE nr 265;
19. W drogę z nami, ŚE nr 880,1-2;
20. Wierzyć mnie, Panie ucz, ŚE nr 623,1-2;
21. Za rękę weź mnie, Panie, ŚE nr 713;
22. Kolędy – do wyboru przez katechetę.

PODSTAWA PROGRAMOWA NAUCZANIA RELIGII EWANGELICKIEJ

dla szkół ponadpodstawowych

III etap edukacyjny

Cele kształcenia i wychowania - wymagania ogólne

A. Kształtowanie umiejętności refleksyjnej, afirmacyjnej i krytycznej lektury i interpretacji Biblii.

Uczeń potrafi analizować różne teksty biblijne, aktualizując je i odnosząc do własnej egzystencji i rzeczywistości, w której żyje.

B. Kształtowanie umiejętności refleksyjnego, afirmacyjnego i krytycznego podejścia do postaw, zachowań i przekazów religijnych o charakterze historycznym i współczesnym.

Uczeń zna postaci i idee, które wywarły znaczący wpływ (pozytywny bądź negatywny) na przemiany religijne i społeczne.

C. Kształtowanie umiejętności refleksyjnego, afirmacyjnego i krytycznego pojmowania własnej tradycji konfesyjnej w jej kontekście teologicznym, historycznym, kulturowym i społecznym.

Uczeń jest świadomym członkiem Kościoła Ewangelicko – Augsburgskiego w Polsce, o którym potrafi dyskutować w szerokim kontekście, prezentując postawę szacunku dla rozmówcy.

D. Kształtowanie umiejętności refleksyjnego, afirmacyjnego i krytycznego pojmowania i uczestnictwa w działalności liturgicznej, duszpasterskiej, ewangelizacyjnej, diakonijnej i społecznej własnego Kościoła.

Uczeń jest świadomym członkiem Kościoła Ewangelicko – Augsburgskiego w Polsce i wie, jaka jest jego misja.

E. Kształtowanie umiejętności analizowania kwestii egzystencjalnych, etycznych i społecznych oraz dokonywania wyborów z perspektywy sensów, wartości, wydarzeń i wykładni, których nośnikiem jest chrześcijaństwo, zwłaszcza tradycja ewangelicka.

Uczeń rozpoznaje problemy współczesnego świata (szczególnie swej ojczyzny) i interpretuje je z perspektywy Biblii jako normy dla postawy chrześcijanina (ewangelika).

F. Kształtowanie umiejętności artykułowania własnych przekonań światopoglądowych, ich argumentowania i obrony.

Uczeń zna swoją wartość w Bożych oczach jako pełnowartościowej osoby i w tej perspektywie kształtuje swoją tożsamość.

G. Kształtowanie umiejętności artykułowania własnych przekonań światopoglądowych, egzystencjalnych, etycznych i gotowości do dialogu.

Uczeń posiada wiedzę o innych wyznaniach i religiach; jest przygotowany do otwartej dyskusji, w której prezentuje się jako dojrzały i samoświadomy chrześcijanin (ewangelik).

Treści nauczania - wymagania szczegółowe

I W kręgu własnej tożsamości

Uczeń:

1. identyfikuje siebie z perspektywy miłości Bożej;
2. rozpoznaje implikacje dylematów egzystencjalnych związanych z sensem życia i przemijaniem;
3. przedstawia wybrane zagadnienia biblijne związane z egzystencją człowieka w świecie (antropologia, hamartiologia, chrystologia, soteriologia i eschatologia);
4. charakteryzuje swoją tożsamość jako chrześcijanina i ewangelika;
5. identyfikuje różne obszary funkcjonowania człowieka: emocjonalność, racjonalność, cielesność;
6. ocenia krytycznie wpływ kultury masowej;

II W kręgu rodziny

Uczeń:

1. charakteryzuje biblijny, społeczny, etyczny i religijny wymiar życia rodzinnego;
2. identyfikuje proces tworzenia i życia w rodzinie;
3. rozpoznaje i odczytuje indywidualne i społeczne konsekwencje międzyludzkich relacji miłości: (relacje, życie seksualne, antykoncepcja, konflikty i kryzysy, przemoc, rozwód i powtórne małżeństwo, monogamia, poligamia).

III W kręgu biblijnej teologii Kościoła

Uczeń:

1. rozpoznaje podstawy struktury Starego Testamentu, historię powstania głównych ksiąg i ich źródła teologiczne;
2. charakteryzuje podstawowe idee teologiczne Starego Testamentu i sytuuje je w spektrum dorobku współczesnej nauki;
3. rozpoznaje podstawy struktury Nowego Testamentu, historię powstania głównych ksiąg i ich źródła teologiczne;
4. charakteryzuje podstawowe idee teologiczne Nowego Testamentu i sytuuje je w spektrum dorobku współczesnej nauki;
5. przedstawia kanony biblijne oraz zna pojęcia: księgi deuterokanoniczne i apokryfy;
6. rozumie wyrażenie: Biblia jako tekst natchniony;
7. przedstawia literackie i kulturowe znaczenie Biblii;
8. analizuje i interpretuje wybrane teksty biblijne odnosząc je do własnej egzystencji;
9. synchronizuje biblijną historię zbawienia;
10. rozpoznaje Jezusa Chrystusa jako centralną postać Pisma Świętego i Jego wpływ na historię świata.

IV W kręgu etyki

Uczeń:

1. prezentuje podstawowe zagadnienia etyczne wybranych ksiąg biblijnych;
2. rozpoznaje etykę ewangelicką jako etykę odpowiedzialności;
3. charakteryzuje wybrane zjawiska i problemy etyczne współczesności z ewangelickiego punktu widzenia i porównuje z innymi koncepcjami.

V W kręgu ewangelickiej tożsamości

Uczeń:

1. charakteryzuje historię powstania i podstawowe treści ksiąg wyznaniowych Kościoła Ewangelicko – Augsburskiego;
2. synchronizuje epoki teologiczne, przedstawia ich wiodących przedstawicieli oraz główne myśli (ortodoksja, pietyzm, racjonalizm, XX w.);
3. wyjaśnia ewangelickie pojmowanie Kościoła i porównuje je krytycznie z innymi koncepcjami;
4. prezentuje ewangelickie pojmowanie nabożeństwa i porównuje je z innymi koncepcjami;
5. charakteryzuje ewangelickie rozumienie obecności Boga w sakramentach (Chrzest Święty i Wieczerza Pańska) i zna inne koncepcje;
6. przedstawia ideę powszechnego kapłaństwa;
7. zna znaczenie pieśni kościelnej w ewangelickiej pobożności;
8. przedstawia podstawowe formy działalności Kościoła Ewangelicko – Augsburskiego;
9. zna ewangelicki wkład w proces kształcenia;
10. identyfikuje podstawowe struktury kościelne;
11. interpretuje z biblijnego punktu widzenia wybrane dogmaty .

VI W kręgu historii religii i filozofii religii

Uczeń:

1. jest świadomy roli religii w życiu człowieka (egzystencjalne, psychologiczne i społeczne funkcje religii);
2. porównuje krytycznie dwie wizje świata – religijną i ateistyczną;
3. omawia teologiczne, kulturowe i społeczno-kulturowe aspekty wybranych religii świata;
4. definiuje pojęcie sekty i przedstawia współczesne zagrożenia wynikające z działalności sekt;
5. potrafi nazwać substytuty religii w życiu codziennym i kulturze masowej;
6. rozpoznaje wiodące idee oraz postaci okresu starożytności, średniowiecza i nowożytności.

VII W kręgu historii Kościoła

Uczeń:

1. rozpoznaje wybrane herezje pierwszych wieków;
2. charakteryzuje dwa najstarsze dogmaty chrześcijańskie;
3. rozpoznaje starochrześcijańskie wyznania wiary;
4. przedstawia podstawowe fakty z historii chrześcijaństwa w średniowieczu w kontekście historii powszechnej;
5. charakteryzuje wybrane idee okresu Reformacji i ich współczesne znaczenie;
6. prezentuje podstawowe fakty z historii chrześcijaństwa nowożytnego w kontekście historii powszechnej;
7. przedstawia ewangelickie inicjatywy w ruchu ekumenicznym;
8. dokonuje porównania ewangelicyzmu z innymi wyznaniem chrześcijańskimi.

PODSTAWA PROGRAMOWA NAUCZANIA RELIGII EWANGELICKIEJ

dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym w szkole podstawowej

I i II etap edukacyjny – klasy I- VIII

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- A. Wspomaganie uczniów w osobistym kontakcie z Bogiem.
- B. Kształtowanie umiejętności wyrażania i komunikowania własnej wiary.
- C. Kształtowanie poczucia bezpieczeństwa w obecności Boga.
- D. Kształtowanie empatii wobec ludzi oraz innych stworzeń.
- E. Kształtowanie u uczniów poczucia tożsamości wyznaniowej poprzez przybliżenie obchodzonych świąt kościelnych.
- F. Rozbudzanie zainteresowania Biblią.

Treści nauczania – cele szczegółowe

Zakres treści nauczania i wychowania w kształceniu uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym lub znacznym odpowiada indywidualnym potrzebom edukacyjnym i możliwościom psychofizycznym ucznia. Przy realizacji treści nauczania i wychowania należy wykorzystać możliwości, jakie stwarza środowisko społeczno-kulturowe ucznia oraz baza materialno-dydaktyczna szkoły. Zakres treści nauczania i wychowania ulega poszerzaniu w miarę nabywania przez uczniów wiadomości, umiejętności i sprawności.

1. Kształtowanie umiejętności zachowania odpowiedniej postawy w modlitwie.
2. Kształtowanie umiejętności naśladowania odpowiednich postaw bohaterów biblijnych.
3. Kształtowanie umiejętności odzwierciedlania ruchem treści utworów muzycznych oraz innych ćwiczeń o tematyce chrześcijańskiej.
4. Stymulowanie uczniów do aktywności plastycznej o tematyce religijnej.
5. Stwarzanie możliwości do własnych wypowiedzi na tematy biblijne oraz ich odniesienia do życia ucznia na podstawie wybranych historii biblijnych.
6. Kształtowanie umiejętności powiązania wydarzeń z życia Jezusa z obchodzonymi świętami.
7. Kształtowanie umiejętności zwracania się w modlitwie do Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego.
8. Kształtowanie umiejętności zmagania modlitw okolicznościowych.
9. Przybliżanie znaczenia i treści Modlitwy Pańskiej.
10. Przybliżanie historii biblijnych z udziałem bohaterów wiary, którzy mogą stanowić przykład w życiu codziennym ucznia.
11. Kształtowanie umiejętności posługiwania się Biblią.
12. Przedstawianie wybranych wersetów biblijnych i pieśni.
13. Zapoznanie z podstawowymi informacjami na temat Kościoła Ewangelicko – Augsburskiego lub Kościołów Ewangelicko – Reformowanego i Metodystycznego.
14. Zapoznanie z podstawowymi wiadomościami o życiu i działalności Reformatora ks. Marcina Lutra lub innego reformatora.
15. Przybliżanie treści Bożych przykazań.
16. Wspieranie w rozumieniu sakramentów: Chrztu Świętego i Komunii Świętej.

Osiągnięcia

Ze względu na specyficzny charakter edukacji uczniów w stopniu umiarkowanym lub znacznym, a także indywidualne tempo i zakres nauki każdego ucznia osiągnięcia w poszczególnych sferach oddziaływań pedagogicznych są planowane indywidualnie. Dokonywana okresowo przez nauczycieli ocena poziomu funkcjonowania ucznia umożliwia modyfikowanie indywidualnego programu edukacyjnego i dostosowanie poziomu oczekiwanych osiągnięć ucznia do jego możliwości.

PODSTAWA PROGRAMOWA NAUCZANIA RELIGII EWANGELICKIEJ

dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym w szkołach ponadpodstawowych

III etap edukacyjny

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- A. Wspomaganie uczniów w osobistym kontakcie z Bogiem.
- B. Kształtowanie umiejętności wyrażania i komunikowania własnej wiary.
- C. Kształtowanie poczucia bezpieczeństwa w obecności Boga.
- D. Kształtowanie empatii wobec ludzi oraz innych stworzeń.
- E. Kształtowanie u uczniów poczucia tożsamości wyznaniowej.
- F. Rozbudzanie zainteresowania Biblią.

Treści nauczania – cele szczegółowe

Zakres treści nauczania i wychowania w kształceniu uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym lub znacznym odpowiada indywidualnym potrzebom edukacyjnym i możliwościom psychofizycznym ucznia. Przy realizacji treści nauczania i wychowania należy wykorzystać możliwości, jakie stwarza środowisko społeczno-kulturowe ucznia oraz baza materialno-dydaktyczna szkoły. Zakres treści nauczania i wychowania ulega poszerzaniu w miarę nabywania przez uczniów wiadomości, umiejętności i sprawności.

1. Kształtowanie umiejętności zachowania odpowiedniej postawy w modlitwie.
2. Kształtowanie umiejętności zwracania się w modlitwie do Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego.
3. Kształtowanie umiejętności zmawiania modlitw okolicznościowych.
4. Przybliżanie znaczenia i treści Modlitwy Pańskiej.
5. Kształtowanie umiejętności odzwierciedlania ruchem treści utworów muzycznych oraz innych ćwiczeń o tematyce chrześcijańskiej.
6. Stymulowanie uczniów do aktywności plastycznej o tematyce religijnej.
7. Stwarzanie możliwości do własnych wypowiedzi na tematy biblijne oraz ich odniesienia do życia ucznia na podstawie wybranych historii biblijnych.
8. Kształtowanie umiejętności powiązania wydarzeń z życia Jezusa z obchodzonymi świętami.
9. Przybliżanie historii biblijnych z udziałem bohaterów wiary, którzy mogą stanowić przykład w życiu codziennym ucznia.
10. Kształtowanie umiejętności posługiwania się Biblią.
11. Przybliżanie treści wybranych wersetów biblijnych i pieśni.
12. Zapoznanie z podstawowymi informacjami na temat Kościoła Ewangelicko – Augsburgskiego lub Kościoła Ewangelicko – Reformowanego i Metodystycznego.
13. Zapoznanie z podstawowymi wiadomościami o życiu i działalności Reformatora ks. Marcina Lutra lub innego reformatora.
14. Przybliżanie treści Bożych przykazań.
15. Wspieranie w rozumieniu sakramentów: Chrztów Świętego i Komunii Świętej.

Osiągnięcia

Ze względu na specyficzny charakter edukacji uczniów w stopniu umiarkowanym lub znacznym, a także indywidualne tempo i zakres nauki każdego ucznia osiągnięcia w poszczególnym sferach oddziaływań pedagogicznych są planowane indywidualnie. Dokonywana okresowo przez nauczycieli ocena poziomu funkcjonowania ucznia umożliwia modyfikowanie indywidualnego programu edukacyjnego i dostosowanie poziomu oczekiwanych osiągnięć ucznia do jego możliwości.

ZALECANE WARUNKI I SPOSOBY REALIZACJI

nauczania religii ewangelickiej

Zalecane warunki

Przedszkole

Ze względu na specyfikę dziecięcego rozumowania w trakcie zajęć z religii zaleca się przedstawienie postaci i wartości biblijnych.

I etap edukacyjny

Ze względu na specyfikę dziecięcego rozumowania w trakcie zajęć z religii przedstawia się postaci i wartości biblijne. W ramach tych zajęć należy dokonać aktualizacji przedstawionych treści.

II etap edukacyjny

Zajęcia z religii mają charakter wychowawczy. W ramach tych zajęć powinien być prowadzony pogłębiony dialog wychowawczy na temat duchowego wymiaru ludzkiego działania, odnoszony do otaczającej uczniów rzeczywistości.

Do zadań nauczyciela religii (katechety) w szkole lub w punkcie katechetycznym należy w szczególności:

1. motywowanie do poznania treści biblijnych Starego i Nowego Testamentu;
2. ukazywanie uczniom tego, co znaczy być chrześcijaninem;
3. kształtowanie tożsamości wyznaniowej;
4. uczenie szacunku do siebie i innych, w kontekście rodziny, społeczeństwa i świata;
5. wspieranie ucznia w pozyskiwaniu ewangelickiej, chrześcijańskiej i obywatelskiej tożsamości;
6. motywowanie do samodzielnej lektury Biblii i innych tekstów religijnych;
7. zachęcanie do poznawania historii, doktryny i form życia Kościoła ewangelickiego;
8. wspieranie kształtowania odpowiedzialności oraz postaw szacunku i tolerancji;
9. obiektywne przedstawianie faktów i autentyczne poświadczanie własnych przekonań w zakresie wartości i postaw;
10. uświadamianie ważnych problemów egzystencjalnych i sposobów ich rozwiązywania.

III etap edukacyjny

Zajęcia z religii mają charakter wychowawczy.

Ważnym elementem nauczania i wychowania są działania uwrażliwiające uczniów na drugiego człowieka, rozwijanie refleksyjności i wrażliwości aksjologicznych ucznia (moralnych, etycznych, poznawczych i religijnych) oraz kształtowanie postawy szacunku, otwartości, współdziałania, odpowiedzialności i tolerancji.

Do zadań nauczyciela religii (katechety) w szkole lub w punkcie katechetycznym należy w szczególności:

1. motywowanie i wspieranie ucznia w rozwoju zainteresowań i wiedzy dotyczącej Biblii;
2. motywowanie i wspieranie ucznia w rozwoju zainteresowań i wiedzy dotyczącej tradycji ewangelickiej, chrześcijaństwa i innych religii;
3. obiektywne przedstawianie faktów, autentyczne poświadczanie własnych przekonań religijnych i aksjologicznych w zakresie wartości i postaw;
4. wspieranie ucznia w procesie budowania tożsamości poprzez zakorzenienie w ewangelickiej tradycji wyznaniowej oraz jednoczesne spotkanie i dialog z odmiennymi stanowiskami;
5. motywowanie ucznia do refleksyjnego, afirmacyjnego i krytycznego uczestnictwa w życiu Kościoła ewangelickiego;
6. przekazanie uczniom rozwijanie refleksyjności i wrażliwości aksjologicznych (moralnych, etycznych, poznawczych i religijnych);
7. kształtowanie postawy szacunku, otwartości, współdziałania, odpowiedzialności i tolerancji.

Sposoby realizacji

1. Nauczyciel korzysta z programu i podręczników do nauczania religii ewangelickiej zatwierdzonych przez Kościół Ewangelicko – Augsburski w RP.
2. Nauczyciel wykorzystuje w swojej pracy wiedzę pedagogiczną, teologiczną i katechetyczną zdobytą na różnych formach doskonalenia zawodowego.
3. Nauczyciel uwzględnia uwarunkowania kulturowe, społeczne i psychologiczne indywidualnych potrzeb swoich uczniów, akcentując ważność przesłania biblijnego.
4. Korzystanie z materiałów opracowanych i zatwierdzonych przez Kościół nie zwalnia nauczyciela z komunikacji werbalnej, której celem jest zwiastowanie Słowa Bożego, zapoznanie z treściami biblijnymi, kształtowanie tożsamości religijnej, wyjaśnianie problemów moralnych i wychowywanie przez świadectwo wiary.